

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 67C/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116207202
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Králik
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1116207202.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Petrom Králikom v právnej veci žalobcu: T.. L. B., C..L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, D., zast.: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s. r. o., Bajkalská 31, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi škodu vo výške 3.216,09 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,40 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava I dňa 06.04.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť mu vzniknutú škodu vo výške 55.394,50 Eur a trovy konania. V žalobe uviedol, že uznesením OR PZ Bratislava II, Č.:G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 01.02.2012 bol obvinený zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu bola pod značkou XX/XX/KM podaná sťažnosť. Po podaní sťažnosti Okresná prokuratúra Bratislava II uznesenie OR PZ Bratislava II zrušila a bolo pokračované v ďalšom konaní. Uznesením OR PZ, OKP Bratislava II zo dňa 10.08.2012 bolo pod tým istým ČVS začaté trestné stíhanie za ten istý skutok. Dňa 17.10.2014 pod č. XPv XXXX/XX/XXXX-XXX Okresná prokuratúra Bratislava II podala obžalobu na Okresný súd Bratislava II, ktorý žalobcu, rozsudkom sp. zn. 5T/151/2014 zo dňa 27.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2015, spod obžaloby oslobodil s tým, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, za ktorý bol obžalovaný stíhaný. Žalobca ďalej uviedol, že v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním bol poškodený jeho zdravotný stav tak, že nemohol vykonávať advokáciu a od 30.09.2013 do 01.05.2015 bol práceneschopný. Za obhajobu zaplatil L.. L. Q., advokátovi, sumu 3.216,09 Eur a T.. D. A., advokátovi, sumu 618,41 Eur. Žalobca ďalej vyčíslil svoje náklady vzniknuté účasťou na výsluchoch vedených na OR PZ Bratislava II a tiež v súvislosti s účasťou na pojednávaníach na Okresnom súde Bratislava II vo výške 560 Eur. Ďalšiu škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním a nemožnosťou zúčastniť sa z dôvodu práceneschopnosti podnikateľskej činnosti a výkonu advokácie, určil vo výške najmenej 25.000 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj nemajetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená poškodením mena advokáta medzi kolegami advokátmi a právnickou verejnosťou, úbytkom klientov z dôvodu trestného stíhania, poškodenia zdravotného stavu nezákonným stíhaním, a to vo výške minimálne 26.000 Eur.

Žalobca ďalej uvádza, že mu nebolo umožnené, aby sa obhajoval sám, bol nútený nechať sa zastupovať advokátom L.. L. Q. a T.. D. A.. Dôkazom toho, že obhajoba bola potrebná a úspešná je oslobodzujúci

rozsudok Okresného súdu Bratislava II. Za vykonané právne služby si obhajca T. D. A. vyúčtoval sumu 618,41 Eur, pričom úhrada bola vykonaná vlastnou zmenkou podpísanou žalobcom. Právny zástupca L. L. Q. vystavil za poskytnuté právne služby faktúru č. X-XX/XXXX na sumu 3.215,09 Eur, ktorá bola uhradená.

V súvislosti s ujmom na zdraví žalobca uvádza, že v príčinnej súvislosti s obvinením bol práceneschopný, nemohol vykonávať advokáciu a poskytovať právne služby, a to od 30.09.2013 do 01.05.2015. Na základe vážneho poškodenia zdravotného stavu bol uznaný ako fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím. V príčinnej súvislosti s trestným konaním došlo u žalobcu k trvalej ujme na zdravý, k jeho psychickému poškodeniu, pričom je okrem iných odborných lekárov, aj v starostlivosti psychiatra. Zo zdravotných dôvodov mal tiež pozastavený výkon advokácie.

Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že jeho opätovné trestné stíhanie malo vplyv na jeho členstvo v Slovenskej advokátskej komore, kde musel odôvodňovať z akých dôvodov je trestné stíhanie vedené. Došlo tým k poškodeniu jeho mena, ale tiež spoločnosti B., P.D..G., ktorá zaznamenala značný úbytok klientov v príčinnej súvislosti s trestným konaním.

K nemajetkovej škode spôsobenej neúmerne dlhým trestným konaním žalobca uvádza, že táto by nenastala, keby orgány činné v trestnom konaní vec riadne preverili a prešetrili.

Žalobca uvádza, že listom zn. XX/XX/KM zo dňa 14.01.2016 požiadal Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, na čo mu bolo oznámené, že jeho nárok nebude uspokojený.

2. Dňa 31.03.2017 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom vzniesol námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Bratislava I. Ďalej uviedol, že podľa obsahu žaloby, za titul, z ktorého si žalobca uplatňuje náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy je možné považovať iba uznesenie o vznesení obvinenia Č.F.:G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 10.08.2012. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II sp. zn. XPv XXXX/XX zo dňa 10.10.2012. Poukázal na skutočnosť, že zo žaloby nie je zrejmé v čom by mal spočívať nesprávny úradný postup vyšetrovateľa a prokuratúry. Nesprávny úradný postup vyšetrovateľa a prokuratúry - prieťahy v konaní a ani neoprávnené zásahy do práv žalobcu v žalobe konkretizované nie sú a s poukazom na ust. § 9 ods. a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. nie sú ani preukázané. Za nepreukázané žalovaný považuje aj tvrdenia žalobcu o tom, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné, že z dôvodu trestného stíhania došlo k poškodeniu jeho zdravia, a že pre predmetné trestné stíhanie nemohol vykonávať advokáciu. Nie je teda preukázaný vznik škody ani nemajetková ujma. Uvádza, že podľa ustálenej judikatúry, ak dôjde k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, za nezákonné rozhodnutie sa považuje uznesenie o vznesení obvinenia. Za nezákonné však nie je možné automaticky považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného, poukazujúc analogicky na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.. Ú. XXX/XXXX zo dňa 13.11.2013. Žalovaný uvádza, že v tejto veci nie je preukázaná ani existencia nezákonného rozhodnutia a ani nesprávneho úradného postupu. To, že bol žalobca spod obžaloby oslobodeným neznamená, že uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 10.08.2012 je nezákonným rozhodnutím a postup orgánov činných v trestnom konaní bol nesprávnym úradným postupom. Pre vznesenie obvinenia je postačujúci záver, že trestný čin spáchala určitá osoba a toto bolo v danej veci splnené. Z tohto dôvodu uznesenie o vznesení obvinenia nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti nemu. S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaný uvádza, že Okresná prokuratúra Bratislava II sa zamietnutím sťažnosti a podaním obžaloby na súd nedopustila ani nesprávneho úradného postupu. Dôkazné požiadavky v konaní pred súdom, ktorí musia byť splnené na to, aby mohla byť osoba uznaná vinnou sa odlišujú od dôkazných požiadaviek, ktoré musia byť splnené pre to, aby mohla byť osoba trestne stíhaná. Súd v konaní oslobodil žalobcu spod obžaloby aplikujúc zásadu in dubio pro reo. Aj napriek tomu, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený, nie je možné tvrdiť, že by trestné stíhanie proti žalobcovi nebolo legitímne. Zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje pojem "nezákonné rozhodnutie", t.j. zákon explicitne neurčuje, čo sa považuje za nezákonné rozhodnutie štátu pri výkone verejnej moci. Podľa názoru žalovaného, za nezákonné rozhodnutie možno považovať iba také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré už v čase jeho vydania nemalo zákonný podklad. Uznesenie o vznesení obvinenia Č.: G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 10.08.2012 uvedené atribúty nezákonného rozhodnutia nespĺňa, aj keď bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Žalobca v žalobe nepreukázal, že by v trestnom konaní, ktoré bolo proti nemu vedené, postupoval niektorý z orgánov činných v trestnom konaní v rozpore so základnými zásadami trestného konania. Postup vyšetrovateľa aj postup prokuratúry bol štandardný, v medziach zákona a uznesenie o vznesení obvinenia, ani uznesenie o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia neboli zrušené podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Opačný výklad by poprel legitímny záujem štátu na

vedení trestného stíhania, ak sú splnené podmienky určené v § 206 ods. Trestného poriadku. Žalovaný má za to, že v tejto veci nie preukázané vydanie nezákonného rozhodnutia a ani nesprávny úradný postup a uplatnené nároky sú preto nedôvodné, pretože absentuje právny titul (právny základ) pre ich uplatnenie.

Žalovaný ďalej uvádza, že nie je preukázaný ani vznik škody, faktúra č. X-XX/XXXX zo dňa 22.12.2015, vystavená T. L. Q. na uvedenú sumu vznik škody nepreukazuje. Obhajcovi T. D. A. žalobca vystavil na sumu 618,41 zmenku, ktorá je splatná až 31.12.2017. Žalobca v žalobe nepreukázal, že mu vznikla škoda v súvislosti s uhradením trov obhajoby. Škoda, ktorá mala žalobcovi vzniknúť za stratu času a cestovné, a ktorú si žalobca ocenil na sumu 560 Eur nie je preukázaná vôbec. Ničím preukázaná nie je ani škoda v sume 25.000 Eur, ktorá mala žalobcovi vzniknúť tým, že z dôvodu práceneschopnosti a trestného stíhania nemohol vykonávať advokáciu. Žalobca podal žalobu ako fyzická osoba, nie v zastúpení spoločnosti B., P.D.G., a preto si nemôže uplatňovať škodu za údajné poškodenie tejto spoločnosti. Nie je preukázané ani poškodenie zdravotného stavu žalobcu v priamej príčinnej súvislosti s daným trestným stíhaním, z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplýva iba to, že žalobca bol práceneschopný od 30.09.2013 do 01.05.2015. V potvrdení však nie je uvedená žiadna diagnóza. Žalovaný poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca bol v minulosti trestne stíhaný aj za iné trestné činy, pričom do trestného konania v trestnej veci, ktorej sa týka toto konanie, žalobca predložil znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria zo dňa 08.08.2011, kde znalec konštatoval, že žalobca už v tom čase, t.j. pred vznesením obvinenia dňa 10.08.2012 bol psychiatrickým pacientom s viacerými psychiatrickými diagnózami. Poukazuje aj na skutočnosť, že ani preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím zo dňa 15.01.2016 nepreukazuje, že by sa žalobca stal osobou s ťažkým zdravotným postihnutím v priamej príčinnej súvislosti s daným trestným stíhaním.

K žalobcom uplatnenej nemajetkovej ujme, žalovaný uvádza, že ani táto nie je preukázaná. Zo žaloby nie je zistiteľné, akým spôsobom a na základe čoho žalobca dospel k záveru, že mu vznikla nemajetková ujma práve (minimálne) v sume 26.000 Eur. V žalobe nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalobcovi v priamej príčinnej súvislosti s daným trestným konaním vôbec nejaká nemajetková ujma vznikla.

Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje žalobu zamietnuť.

3. Dňa 07.09.2017 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, v ktorom žalobca s poukazom na ustanovenia zákona č. 514/2003 uviedol, že zo zákona vyplýva, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov právo na náhradu škody spôsobenej vznesením obvinenia, keď oslobodenie spod obžaloby má dôsledok zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, nakoľko predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. Poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/15/2009 a uvádza, že oslobodenie spod obžaloby má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o oslobodení spod obžaloby sa trestné konanie končí v dôsledku čoho zanikajú účinky rozhodnutia o vznesení obvinenia. Má za to, že v predmetnej veci bolo preukázané, že trestným stíhaním bolo zasiahnuté do súkromia žalobcu, jeho rodiny, čo spôsobilo závažné dôsledky v jeho povesti, bola poškodená jeho povesť a ľudská dôstojnosť, a to ako v spoločenských tak aj pracovných kruhoch. Uvádza, že zákon zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a zaviniť škodu. Rozhodujúcim kritériom je výsledok tohto konania. V predmetnej veci, s poukazom na skutkové zistenia, vyplýva zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie. Ak by žalobca nebol trestne stíhaný, ku škode by nedošlo.

4. Na pojednávaní dňa 06.12.2017 sa žalobca v plnom rozsahu pridržiaval žaloby a vyjadrení, k výške škody uviedol, že boli splnené všetky podmienky na priznanie náhrady škody, žalobca preukázal, že bol nezákonne stíhaný a vznikla mu škoda, ktorú špecifikoval. Žalovaný sa pridržiaval svojho písomného stanoviska, uviedol tiež, že prokuratúra nemôže zodpovedať za trovy trestného konania, ktoré vznikli v súvislosti z prvotne vydaným uznesením o vznesení obvinenia, nakoľko toto prokurátor na základe sťažnosti zrušil, teda prokurátor sám uznal, že to pôvodné rozhodnutie bolo nezákonné a tieto trovy by si mal navrhovateľ uplatňovať od iného subjektu, a nie od prokuratúry.

5. Na základe námietky miestnej príslušnosti vznesenej žalovaným bol spis v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku listom zo dňa 03.04.2017 postúpený Okresnému súdu Bratislava II, ako súdu miestne príslušnému.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a vyjadreniami sporových strán a dôkazmi ako Uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 01.02.2012, Sťažnosť žalobcu zo dňa 10.02.2012 zn. XX/XX/KM, Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L. XXXXXX, Rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 5T/151/2014-599 zo dňa 27.10.2015, spis Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/151/2014, Vyčíslenie trov právneho zastúpenia zo dňa 24.11.2015 zn. XXX/XX/KM, Zmenka zo dňa 25.11.2015, Faktúra č. X-XX/XXXX spolu s prílohou, Sťažnosť žalobcu zo dňa 22.08.2012 zn. XXX/XXXX, Sťažnosť žalobcu zo dňa 13.02.2012 zn. XXX/XXXX, Uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 10.08.2012, Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II č. k. 5T/151/2014-559 zo dňa 27.10.2014, preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, Rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory zo dňa 06.05.2015 č. XX-XXXX/XX, Prejednanie náhrady škody v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z zo dňa 14.01.2016, List Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 01.02.2016, Príjmový pokladničný doklad zo dňa 14.03.2016, spolu s ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav: Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č.F. G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 24.10.2011 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 01.02.2012 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre uvedený trestný čin. Proti tomuto uzneseniu bola podaná sťažnosť zo dňa 10.02.2012, zn. XX/XX/KM, a tiež sťažnosť zo dňa 13.02.2012, zn. XXX/XXXX. Na základe uvedených sťažností Okresná prokuratúra Bratislava II uznesením č. k. XPv XXXX/XX-XX zo dňa 09.03.2012 uznesenie o vznesení obvinenia zrušila a súčasne uložila vyšetrovateľovi, aby vo veci znova konal a rozhodol. Následne uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 10.08.2012 bolo žalobcovi opätovne vznesené obvinenie, proti ktorému podal sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II č. k. XPv XXXX/XXXX-XX zo dňa 10.10.2012 zamietnutá ako nedôvodná. Po ďalších procesných úkonoch bola dňa 21.10.2014 na Okresnom súde Bratislava II podaná obžaloba č. k. X U. XXXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 17.10.2014. Dňa 27.10.2014 bol vydaný trestný rozkaz č. k. 5T/151/2014-55, proti ktorému obžalovaný (v tomto konaní žalobca) podal dňa 10.11.2014 odpor, trestný rozkaz bol zrušený. Dňa 27.10.2015 bol vydaný rozsudok č. k. 5T/151/2014-599, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.10.2015. Následne žalobca listom zo dňa 14.01.2016 adresovaným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky túto požiadal o prejednanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom dozorujúceho prokurátora v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z., na čo mu Generálna prokuratúra listom zo dňa 01.02.2016 odpovedala, že z obsahu preskúmaných spisov nebolo zistené, že by rozhodnutie, ktorým mu bolo vznesené obvinenie bolo nezákonné. Následne dňa 06.04.2016 bola podaná na súde žaloba o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

8. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

9. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

10. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

11. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

12. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

14. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných preťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

16. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

18. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

19. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupom, ak tieto trov konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

20. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trov právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

21. Súd mal preukázané, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 24.10.2011 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, následne uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 01.02.2012 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre uvedený trestný čin vydierania. Proti tomuto uzneseniu bola podaná sťažnosť zo dňa 10.02.2012, zn. XX/XX/KM, a tiež sťažnosť zo dňa 13.02.2012, zn. XXX/XXXX. Na základe uvedených sťažností Okresná prokuratúra Bratislava II uznesením č. k. XPv XXXX/XX-XX zo dňa 09.03.2012 uznesenie o vznesení obvinenia zrušila a súčasne uložila vyšetrovateľovi, aby vo veci znova konal a rozhodol. Následne uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Č. G.-XXXX/X-G.-Q.-XXXX zo dňa 10.08.2012 bolo žalobcovi opätovne vznesené obvinenie. Aj proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, ktorá však bola uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II č. k. XPv XXXX/XXXX-XX zo dňa 10.10.2012 zamietnutá ako nedôvodná. Po ďalších procesných úkonoch bola dňa 21.10.2014 na Okresnom súde Bratislava II podaná obžaloba č. k. X U. XXXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 17.10.2014. Dňa 27.10.2014 bol vydaný trestný rozkaz č. k. 5T/151/2014-55, proti ktorému obžalovaný (v tomto konaní žalobca) podal dňa 10.11.2014 odpor, trestný rozkaz bol zrušený. Dňa 27.10.2015 bol vydaný rozsudok č. k. 5T/151/2014-599, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.10.2015. Súd mal tiež preukázané, že žalobca bol počas celého trestného konania zastúpený advokátom.

22. Súd mal tiež preukázané, že žalobca riadne, v súlade s citovaným ustanovením § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., písomne, listom zo dňa 14.01.2016. požiadal príslušný orgán, Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. V odpovedi Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 01.02.2016 bolo žalobcovi oznámené, že ním uplatnený nárok na náhradu škody uspokojený nebude. Ako dôvod bolo uvedené, že z obsahu preskúmaných spisov nebolo zistené, že by rozhodnutie, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie bolo nezákonné, nakoľko táto skutočnosť nebola v rámci konania konštatovaná žiadnym orgánom. Poukázali tiež na to, že aj postup orgánov prípravného konania plne zodpovedal zákonným kritériám. Z dôvodu, že Generálna prokuratúra žalobcovi písomne oznámila, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, domáhal sa žalobca uspokojenia svojho nároku na súde. Súd má zároveň preukázané, že žalobca na súde uplatňuje úhradu len v rozsahu nároku, ktorý obsahovala žiadosť o predbežné prerokovanie.

23. Súd s poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a tiež Ústavného súdu Slovenskej republiky konštatuje, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, a dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

24. Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že za nezákonné nieje možné automaticky považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného, pričom poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 540/2016-33, v ktorom ústavný súd zhodne so svojou judikatúrou pripomína, že v materiálnom právnom štáte musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ústavný súd v predmetnom náleze konštatoval, že ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a skutočnosti súd nárok žalobcu považuje za dôvodný, nakoľko má za to, že v danom prípade sa trestné stíhanie žalobcu skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku, a preto uznesenie, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie, súd považuje za nezákonné. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody je potrebné vychádzať z toho, že žalobca čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

26. Žalobcovi teda vznikol aj nárok na náhradu škody, ktorú si žalobca uplatnil v celkovej výške 55.394,50 Eur, pričom táto suma pozostáva z majetkovej ujmy, a to trov právneho zastúpenia vo výške 3.216,09 Eur a 618,41 Eur, nákladov spojených s účasťou žalobcu na pojednávaníach vedených na Okresnom súde Bratislava II vo výške 560 Eur a ušlého zisku vo výške 25.000 Eur. Zvyšnú časť vo výške 26.000 Eur predstavuje nemajetková ujma spôsobená poškodením dobrého mena advokáta.

27. Súd žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3.216,09 Eur, ktoré žalobca uhradil svojmu obhajcovi v trestnom konaní, Advokátskej kancelárii L. Q., P..D..G., o čom svedčí príjmový pokladničný doklad zo dňa 14.03.2016. Prílohou k faktúre č. X-XX/XXXX zo dňa 22.12.2015 je podrobný rozpis jednotlivých úkonov vykonaných obhajcom v priebehu celého trestného konania, a to od podania sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, až do podania odporu proti trestnému rozkazu, pričom súd tieto trovy pokladá za účelne vynaložené pri obhajobe žalobcu v trestnom konaní.

28. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca ničím nepreukázal zaplatenie trov právneho zastúpenia vo výške 618,41 Eur, rovnako ako sumu 560 Eur. Zároveň žalobca ničím nepreukázal ani výšku ušlého zisku vo výške 25.000 Eur. To isté platí ohľadom výšky nemajetkovej ujmy vo výške 26.000 Eur. Súd navyše uvádza, že k nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy sám žalobca navrhoval vypočítať svedkov U. W. a C. Š. a tiež seba ako stranu sporu. Z dôvodu, že súd ani advokát žalobcu nedokázali zabezpečiť účasť žalobcu na výsluchu, na jeho výsluchu ani na výsluchu ďalších svedkov napokon netrval.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovanému patrí proti žalobcovi náhrada trov konania v rozsahu 88,40 % (žalobca požadoval zaplatenie sumy 55.394,50 Eur, súd priznal žalobcovi sumu 3.216,09 Eur; úspešnejší žalovaný mal teda úspech v rozsahu 94,2 %, úspech žalobcu v konaní potom predstavuje 5,8 %, čo predstavuje celkový úspech žalovaného 88,40 % (94,2 % - 5,8 %).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 CSP (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.